

[Stauning.]

tværtimod nu og da onde Ord mod København, og jeg kunde forstaa, om dette Forslag var blevet fremsat af det ærede Medlem Hr. Pinstrup — det vilde ikke have forbavset mig —, men at det fremsættes af to københavnske Borgerrepræsentanter, det maa unægteligt forbavse. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup holder ikke af København, det ved vi, han har den Opfattelse, at det er Spillernes og de onde Tilbøjeligheders By; det er nu en Gang hans Opfattelse, og det er der ikke noget at gøre ved. Jeg tænker dog, at de fleste har en noget bedre Mening om Byen og ved, at det ogsaa er en By, i hvilken der baade arbejdes og udføres nyttig Gerning ikke blot for Byen selv, men for det hele Land. Men, som sagt, der er altsaa Ting, der i Sammenhæng med dette betydningsfulde Indgreb i Københavns Kommunes Selvstyre maa siges at have en ganske stor Betydning, thi, som den ærede Ordfører meget flygtigt var inde paa, saa er det jo det afgørende, om Byen virkelig er saadan stillet, at den kan tage Skattenedsættelser, om den er i Stand til i de kommende Aar at lægge Budgetter, der kan holde, om den kan tage den Nedgang i Indtægterne, som man her tvangsmæssig vil foreskrive ved Lov, om man virkelig evner at bestemme, at Skatten i de kommende Aar skal ned sættes først med $5\frac{1}{3}$ Mill. Kr., saa med omtrent 8 Mill. Kr. og dernæst med $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Se, det tilkommer fornuftigvis først og fremmest de ærede Forslagsstillere, de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev, at besvare dette Spørgsmaal, for de er jo Medbestyrere af Københavns Kommunes økonomiske Anliggender. Da de nu ikke har gjort det, har jeg søgt til de Kilder, man har at øse af, og deraf ser jeg, at de har besvaret det Spørgsmaal paa Forhaand. Af Borgerrepræsentationens Forhandlinger kan man erfare det; jeg ser, at den 29. September 1927 har Borgerrepræsentationen enstemmigt vedtaget en Beslutning om en Henvendelse til Lovgivningsmagten, og denne Beslutning beder jeg om Formandens Til ladelse til at citere nogle Linier af. Det hedder dér:

„Borgerrepræsentationen bemyndiger sit Præsidium til overfor Regeringen og Lovgivningsmagten paa Københavns Kommunes Vegne at fremføre en alvorlig og indtrængende Henstilling om at tage den ved Ændringerne i Arbejdsløshedsloven for Københavns Kommune skabte vanskelige Situation op til Overvejelse.“ Der er altsaa en vanskelig Situation i Københavns Kommune, det har de Herrer, de

ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev bekræftet den 29. September 1927; Arbejds løshedslovens Revision havde medført denne beklagelige og vanskelige Situation, og de foreslog og var med til at vedtage denne Henvendelse til Statsmagten. De vedgik altsaa herved den Fejl, de havde begaaet, da de nogle Maaneder i Forvejen stemte for denne Arbejdsløshedslov, som vanskeliggjorde Stillingen økonomisk for Københavns Kommune, de vedgik, at de havde begaaet en saadan Fejl, og de erkendte det ved i Københavns Kommunalbestyrelse at vedtage at gaa til Staten, til Regeringen og bede den om paa ny at hjælpe København over de Vanskeligheder, som de ved Afgivningen af deres Stemmer havde tilvejebragt et Par Maaneder før. Og de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev fik det Svar af Statsministeren, at Henvendelsen vilde blive Genstand for nøje Overvejelse, men at særlig Hjælp maatte afhænge af, om Arbejdsløsheden havde bragt København større Vanskeligheder end andre Kommuner. Det paahvilede derefter Kommunalbestyrelsen at oplyse dette for Statsministeren, og dette skete, og de to ærede Medlemmers Meningsfæller i Magistraten har været med til at underskrive den Redegørelse, som derefter den 23. November 1927 afgik til Ministeriet, og hvori der gives Oplysninger om de Vanskeligheder, som de ærede Medlemmer Hr. Bouet og Hr. Bindslev altsaa paa et tidligere Tidspunkt var klare over var kommet i København paa Grund af Arbejdsløshedslovens Vedtagelse. Af den Redegørelse, som tilgik Statsministeren, fremgaar det, at den Arbejdsløshed, der forefindes i København, har et saadant Omfang, at den paabyrder Kommunen ganske usædvanlig store Udgifter i Sammenligning med, hvad Tilfældet er for andre Kommuner. Man foretager en Sammenligning mellem Arbejds løsheden i København og i andre Dele af Landet for Aarene 1925, 1926 og 1927 og paaviser heri, at Arbejdsløshedsprocenten er betydeligt større i København end andre Steder. I 1925 er den i København gennemsnitlig 2,18 pCt., i det øvrige Land 0,90 pCt.; i 1926 er den 3,21 pCt. i Hovedstaden og 1,25 pCt. i det øvrige Land, og for den Del af 1927, som var forløbet paa Opgørelsens Tidspunkt, er den 3,26 pCt. i Hovedstaden og 1,45 pCt. i det øvrige Land. Man tilføjer, at Hovedstaden altsaa i Forhold til det øvrige Land har et Overskud af arbejdsløse, nemlig i 1926 et Overskud paa 8 848, hvilket svarer til 142 pCt. mere end det øvrige Land, i 1926 paa 13 691 eller 158 pCt. mere end det øvrige Land og i 1927 paa